

תזונה

קונטרס שבועי בענייני גאולה ומשיח

כשעבדברים עם יחודי אודות תופע'צ ויחזות, לכל לראש צריכים לצעוק לו: 'עשיח נא'; ועד כדי כך לצעוק. עד שגם הוא יתחיל לצעוק 'עשיח נא'!

דאר נסוד 10

ערב שבת קודש פ' צו, פ' פרה
הי' תהא שנת סגולה

של

ידי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

מוקדש

לכ"ק אדמו"ר שליט"א

מלך המשיח

מהרה יגלה אכ"ר

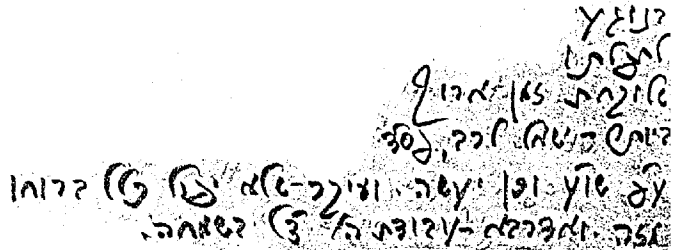
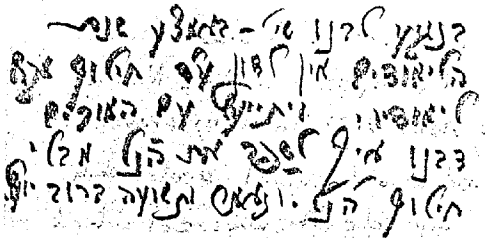
בתוספת:

'קדו המיליון'

שע"י 'מרבז חב"ד העולמי לקבלת פני משיח'

עבודת ה' צריכה להיות בשמחה

לפנינו צילום נדיר של כתי"ק ממענה כ"ק אדמו"ר מלך המשיח שליט"א

להלן פיענוח הכתי"ק:

בנוגע לתפלתו שלוקחת זמן ארוך ביותר - ישאל לרב, פס"ד ע"פ שו"ע וכן יעשה. ועיקר - שלא יפול כלל ברוחו מזה. ואדרבא - עבודת ה' צ"ל בשמחה.
 בנוגע לבנו שי' - באמצע שנת הלימודים אין לדון ע"ד חילוף מקום לימודיו. ויתייעץ עם המורים דבנו איך לשפר את הנ"ל מבלי חילוף הנ"ל. ונאמר ותשועה ברוב יועץ.

3 דבר מלכות - פרסום ראשון בלה"ק

מדרכי ה' / חסיד / משיחת ש"פ גין, שושן פרטים התשי"ד

9 זמן הגאולה

לפני הכל תצעה: "משיח נא"י / הזמן באור הגאולה

12 "יצלחות מלחמת ה' - וילנא" - פרסום ראשון בלה"ק

התצעה לגייס את תל' הישיבות באה כתוצאה מ"מזוהי יהודי" / בענין שלילמות העם והארץ

15 כתי"ק - פרסום ראשון

עבודת ה' צריכה להיות בשמחה / צילום מכת"ק נדיר ממענה הרבי

מערכת "יהי המלך"

במסגרת: "מסרה משיח"י" שע"י "אגודת חסידו בני"ד בארה"ק, תחת נשיאות ר"ק אד"ש מרה"מ
 יוצא-לאור על-ידי: תלמידו ה"קבוצה", "ח"י"ל בני דוד", ישיבת תורת"ל המרכזית, "בית משיח" 770
 סניף ארה"ב: 11213, Brooklyn, NY Ave. #38, Kingston 778-6670 (718)
 סניף ארץ הקודש: שביל האמונה 9/1, קרית-שמואל • טלפקס: 840-3153 (04)
 דואר אלקטרוני: yeh_@revisions.net.il • אינטרנט: http://www.moshiach.net/blind

מורדכי הוי' חסיד

מורדכי תיקן שחייב איניש לבסומי בפוראי עד דלא ידע, והוי למי יכולה לפול כזו סבוא לתקן תקנה ד"עד דלא ידע" לדורות, אם לא לחסידו? ● בבית חסידי – לא מתפעלים מכך שאומרים "לחיים" סתם באמצע השבוע, ובפרט במלוח מלכה, וכל שכן בפורים ● משיח כבר ישנו, רק שהוא עומד אחר כחלינו, אחרי הכוחל שאנחנו עשינו. צריך רק לשבור את הכותל המפסיק – ויש לנו את משיח ● תרגום תפשי משיחת ש"פ צנ, שוושן פורים, בסעודה, ה'תשי"ד – בלתי מוגה*

פרסום ראשון בלח"ק – בעריכת מערכת "הוי' המלך" ו"שיחות קודש"

ע"י אסתר⁵, וכל המגילה נקראת על שמה – מגילת אסתר⁶.
והטעם לזה הוא, כיון שבפורים הרי 'זקבל' היהודים את איש החלו לעשות⁷ ד', בפורים ה'י גמר וקיום הדבר דמתן תורה⁸, אזי כשם שקודם מתן תורה כותב⁹ "כה תאמר לבית יעקב" – "אלו הנשים"¹⁰, ולאחר-מכן "ותגיד לבני ישראל", כך גם בפורים, שבו הוא גמר וקיום הדבר דמתן תורה, שתליקו הם הנשים, ולכן גם במשמיות החצלה היתה ע"י אסתר.

א. כתוב בתניא¹ ש"אינה דומה שמיעת דברי מוסר לדאי' וקריאה בספרים", לכן בהזדמנות זו אחזר עוד הפעם בעל פה על ענין שכבר כתבתי אודותיו במכתב.
הגם שנשנים פטורות ממצות עשה שהזמן גרמא², אבל במצוות דפסח, חנוכה ופורים גם נשים מחויבות³, כיון שלמצוות אלו ישנה שייכות גם אליהן.
אך מל-מקום ישנו חילוק בין פורים לפסח וחנוכה, שבפסח וחנוכה הנשים הן טפלות, כמו שמובא הלשון⁴ "אף הן היו באותו הנס", משא"ל בפורים שעיקר הנס ה'י

5 תר"ז ש"ף תו' – מגילה שם.
6 בבא בתרא י"ב.
7 אסתר ט' גמ.
8 דאח מתי"א מג"א צ"ג, מה"פ תרפ"ג ע"י ק"י ואל"ף.
9 יתרו י"ט, ג.
10 מכלילתא ופרש"י עה"פ. שמ"י פל"ף, ב.

* השיחה חולקה לשני חלקים נוספו לה מראי-מקומות בשלל-הוגליון. תמו"ל.
1 ביהקדמת המלפ"ק.
2 קודשין כ"ט, א.
3 פסחים מג' ב, קח, א. שבת מג' א, מגילה ד', א.
4 פסחים קח, ב. שבת שם.

וכמובד כמ"פ שהחוק אינו מוגבל כלל מי צריך לחתום על הפתק: גוי, נוצרי, מוסלמי או פסיכולוג שידישום שלפי איך שהוא מבין את מצב המטופל הוא מתנהג כיהודי – בכל מקרה מוכרח הפקיד, השליח של שר הפנים, לרשום אותו בתור "יהודי".
ואמנם יתכן מאוד שישנם גוים הרושמים בעצמם גוים כיהודים, שהרי מדוע לומר שיהודי עושה חרבן בגם ישראל כשאפשר לומר שגוי עושה זאת. הרי יתכן שאחת אחד הוישב בקלפורני' ורושם גוים כיהודים הוא בעצמו גוי, ורק הוא מעלים זאת כדי שלא יעלו ע"כ, ואף יתכן שהוא כלל לא מעלים זאת.

ישנו גוי נאצי שנרדה מחוק השבת!...

ה. לאחר כל זאת כאשר אותו גוי מגיע לארץ ישראל, משקיעים בו עשרים וחמשה אלף דולר ונותנים לו דירה בחינם, כל-זה מכסף שלקחו מיהודים בזמן של עת רצון (לפי כל נדר) כאשר הם עמדו בתנועה של מרכבה לקב"ה, ועם הכסף הזה מביאים לארץ ישראל גוי שהוא שונא ישראל!

וכבר ה'י לעולמים, לאחרונה התפרסם בעיתונות שישנו גוי נאצי – שגם עתה הוא נאצי – שנרחה מחוק השבת!

ועד"ז התפרסם עוד ענין הקשור יותר ל"מיתו יהודי": ישנו מסינר (ויודעים גם את שמו .. [כ"ק אד"ש קרב בשמו. המו"ל] אשר אמו גוי, אך היות ואביו יהודי אזי הוא בא לארץ ישראל ורשמו אותו כיהודי, ובהיותו בארץ ישראל הוא ממשיך את עבודתו כמסינר!

וכל אלו הם מקרים שהתפרסמו, ומכך ניתן להבין שקיימים עוד עשרות, מאות והלוואי לא אלפים של מקרים כאלו, אלא שלא מניחים לעיתונות לפרסמם משום שזה יזיק לאותם אנשים, שרוצים להמשיך ולתת להם "כסאות" בממשלה.

1. . . כדי לקשר כל זאת עם פרשת השבוע ומאמרי חז"ל על פרשת השבוע:

ונאמר באזהר ש'תקצר קצרה ידי מפדות', דהיינו שזה שהקב"ה יוציא את היהודים מהגלות, הכוונה היא בעיקר (לא כ"כ על הגלות אצל הגוי שמחוצה לו אלא על הגלות אצל האל-ז' אשר בקרב, שהקב"ה ישלוף ("ארויסלעפן") אותם מהגלות בה הם נתונים אצל הציצה¹, ואפילו אם זה יהי' הפך רצונם, באיזה אופן יהוא, העיקר שהענין ייעשה משום שזה נוגע לקיום עם ישראל.

ויהי' שזה יהי' באופן של 'פדה בשלום נפשי', ועי"ז נבוא לגאולה האמיתית והשלמה, שהקב"ה יוציא כל יהודי מהגלות, ביחד עם הגוים שנתגזרו כהלכה, ויביל אותם לגאולה ע"י משיח יצחק – שאזי גם הגוים יהיו כרבעי, כמ"ש "אז אהפוך אל עמים שפה ברורו לעבדו כולם שכם אחד", ובקרב ממש.

(תרגום חפשי של קטעים משיחת ש"פ וקרא, פ' זכור ה'תשל"ג – בלתי מתורגם)

. . . וכל זאת הם עושים רק כדי לרצות את אדוניהם שיתנו להם להשאיר לשבת על הכסאות, ויתירה מזו הם מעלים רעיונות שאפילו אדוניהם לא חשבו על כך. וכידוע מה שאירע לפני כשבוע, שהעבדים של אותם ארבעה-המשה עבדים העלו הצעה לקחת תלמידי ישיבה לצבא, והיא משום שהם ידעו שבעיני אדוניהם (העבדים) הדבר ימצא חן ולכן הם העלו את ההצעה כדי שיוכלו להשאיר עבדים לאותם 4-5 עבדים, ושהם לא יקחו עבדים אחרים במקומם.

זהו ההסבר בדברי הגמרא (בסוים מט' סוכה) "שוחת דינוקא בשיקא או דאבה או דאמיה" [= מה שהתניק מדבק בשרק מאביו או מאמו שמע. ר"ש¹¹]. דלכאורה לשם מה זקוקים ל"שוחת דינוקא", הרי ניתן לשמוע זאת מאביו ואמו בעצמם?

אלא ההסבר פשוט: כיון שלהורים יש שכל הם אינם רוצים שידעו את מה שמתרחש בתוכם, לכן הם מעללים זאת. אבל הילדים שאין להם שכל להעלים זאת – מגלים את כל האמת.

וע"ז בנדון-דרדן: אותם 4-5 איש רצו בנתיים להעלים א"ז, והם חיכו להזדמנות תואתה כדי לצאת עם ההצעה, אך אז באו אותם "שכרי ולקטי" של אותם 4-5, ששכל הרי אין להם, וגילו את קלונם ברבים.

דוקא אפי' שמדברים בשם הדת רוצים לנתק בתורים מהדתו...

ג. כיון שצורכים הרי לנתק איזו-שחיה הסברה ע"כ, איז הם אומרים שזה קשור עם בטחון הארץ? – שר בטחון והממשלה שיידיעים היטב מה שדרוש לבטחון הארץ לא אמרו זאת, ואדרבה הם הכריזו "אל תגעו במשיח", אל תגעו בתלמידי הישיבות – דוקא אלו המדברים בשם הדת וכו' בשם תורת ישראל, הם רוצים לנתק בחורים מהדתו...!

וכאשר נהי' מפי רעש גדול – היתכן וכו', איז הם אמרו שאין לקבל את ההצעה תי"ל מצד שזה יכול להזיק לדמותה של המפלגה, שהיא קורטוב של אמת יש בהם.

כלומר, על עצם ההצעה הם לא התנגדו משום שהם סוברים שיש לגייס את תלמידי ישיבה לצבא, אך היות והבחירות עומדות בפתח הם מפתחים שבגלל זה הם יפסידו קולות, לכן הם טענו שעבר דמותה של המפלגה זה לא הזמן עכשיו להחליט הצעה זו.

ד. ולאחר כל-זה הם הולכים וצועקים שזו אחלחתא דגאלה... איז ואבוי ("אך-און-וויי") לאחלחתא דגאלה' שכזו, אשר כל גוי שרוצה להכנס לארץ ישראל יכול להכנס ללא כל חבלות, אם רק יש בידי פתק שהוא יהודי – רושמים אותו כיהודי ונותנים לו את כל החובות וכו'.

ויתורה מזו: את הפתק יכול לרשום אפי' גוי, ולא רק רפורמי או קונסטרבטיבי . . .

והמלה¹⁵, ורק אצל חסיד ישנו ענין של יציאה ממדינה והגבלה, ולכן הוא תקין לדורות את הענין ד"עד דלא דיע" (פריכים הרי לתת נתינת מקום גם למתנתים, איז ישנה עצה בש"ע¹⁶ לקיים את ה"עד דלא דיע" ע"י שהולכים לישון... אבל אמריתו הענין הוא היציאה מההגבלות).

בבית חסידי – לא מתפעלים מכך שאומרים "לחיים" סתם באמצע השבוע ("אין א פשרט"ן מיטוואך"), ופרט במלה מלכה, וכל שכן בפורים.

– בעיר היכן שאבא כיהן כרב, היו מגלים רבים בגלל שהוא נהג לחזור חסידות, ובגלל החומרות וההידורים השונים שהוא הנהיג בעיר.

פעם הלשין אחד ממגדוני למושל, באומר שכמה יהודים התאספו ובחרו רב, אם שמתערך וקורע את בגדי האזשים!

המושל התפלא מאוד ע"כ שרוב היהודים בחרו בכזה סוג של רב, איז הוא שלח את אחד מפקדיו לביטו של אבא כדי לראות מה קורה שם. כאשר הפקיד הגיע לבית אבא, הוא פגש אותו כשהוא יושב ולומד, על השולחן לא הרי משקה, והכל הרי בסדר. התפלא הפקיד עוד יותר על מה שקורה כאן, וספר לאבא את כל החלטה. איז אבא אמר לו שהוא אינו יודע משום סיפור.

מה הרי באמת הסיפור? הקרו אח"כ ומצאו שכל הוה: ב"ט כסלו החנוכה, והתוועדו מאד טוב, אבא חזר הרבה חסידות, וכלם היו במצב-גורח מאוד מרומם ("אופגעליינט"),

14) ואחת ד', סי. וראה חידא"ג מרש"א בכות לב. ג.
 15) ראה רמב"ם הל' י"ט פ"א חפ"א. ש"ע אהל"י אהל"י סתק"ש ס"א.
 16) רמ"א אהל"י סתק"ש ס"ב.

שמעה שיישנה גזירה על ב"י איז "ותתלחלח המלכה"¹⁷, הגם שהגזירה לא נגעה לה כיון שהיא היתה בבית המלך ועד המשחה השני שהשורוש כלל לא דיע שהיא יהודי, אעפ"כ כשאסתר שמעה שיישנה גזירה על היהודים אז "ותתלחל המלכה", זה "תפס" אותה והיא הלכה לבטל את הגזירה במסירת נפש.

הליכחה של אסתר לאתשרורוש הרי היתה כרוכה בסכנת נפשות, שהרי "ואני לא נקראתי לבוא אל המלך זה שלשים יום"¹², וא"כ בודאי שהיתה זו סכנה, וע"פ דין אסור הרי לה להעמיד את עצמה במצב כזה, כיון שע"פ דין אסור למסור את הנפש בשביל השני,

[באם היתה שואלת אצל רב "מתנה" האם לילך, בטח הרי פוסק שאסור, היתה וע"פ ש"ע צריכים לשמור על הדמ"ח אברים וש"ס"ה גידים¹³; זוהי מצות "ונשמרתם מאד לנפשותיכם"¹⁴, רק המלך הרי שהיא לא הלכה לשאל...].

היא לא חשבה האם מותר או אסור, כאשר דובר בנוגע לגזירה על היהודים – הלכה אסתר במסירות נפש.

ג. מהיכן אסתר לקחה זאת? – מהחניך שקיבלה ("יד געהאדעווענט") בבית מודעי, שמודעי הרי יהודי של מס"ג ("א מס"ג אדי").

1– מודעי הרי חסיד. מודעי תיקון שחיבב איננו לבסומי בפוריא עד דלא דיע, הרי למי יכלה לייפול כוז סברה לתקן תקנה ד"עד דלא דיע" ללורות, אם לא לחסידו; לפני כן, לא הרי שום מקום ע"פ ש"ע לענין ד"עד דלא דיע", אפילו שמחת יו"ט צריכה להיות במדידה

11) אסתר ד' ד.
 12) שם יא.
 13) רמב"ם הל' דעות פ"ד ה"א. ש"ע אהל"י הל' שמירת הל"ף ונפש.
 14) אסתר ד' ד.

חוץ ח"י על לב אחד מהם במשך כל השנה²⁰, ודוקא ע"יז בטילו את הגזירה.

ד. הלמוד מזה לנשי ובנות ישראל בכלל, ובנות חב"ד בפרט:

כאשר מדובר בחינוך הילדים, אין לחשוב על ה"תכלית" שלהם, אלא יש לחנכם ברוח התורה. לא להביט על החברות שאצלם גדלו הילדים מסודרים, האחד יהי' דוקטור, השני יהי' עורך-דף והשלישי לכל-הפחות מצאחא נעליים (י"א שוך פוצנען!)

– באמריקה ישנה אומרה שמצאחא נעליים זה גם משתן, שהרי ראקעפעלען-21 הי' פעם מצאחא נעליים, ולאחמ"ל נהי' נביר גדול – אבל אם היא תשלה את הילד שלה לשיבתה, הוא יהי' בטלן ואפי' לא יידע לצאחא נעליים, הוא כלל לא יידע איך מחזיקים מברשת ביד... במילא היא מופחדת לשולחו לשיבתה, שהרי מחיכו הוא יתפוס?

באם אסתר הילתה שואלת אצל רב "מתגבר" האם לילך להתשורוש, בטח הי' פוסק שאסור, רק המזל הי' שהיא לא הלכה לשואל...

צורכים לדעת, שאין לעשות את כל החשבונות הללו, יש לדע שהקב"ה הוא ז' ומפוסם לכלל²², ולא צורכים לעזור לו או לחסוך עבודה בשבילי, מה שדרוש לעשות – זה לתוך את הילדים בדרך התורה, וע"יז יהי' להם אושר ועושר גם בגשמיות.

וכן התוודעו עד מאוחר בלילה.

פעם נהגו חסידים בסוף ההתנועות ולקוד לפנות בקרב להוריד את הסירטוקים ולקוד בלעדיתם, ובאותו י"ט כסלו גם עשו כן.

הי' שמה אחד שמשום מה לא רצה כל-כך מהר להוריד את סירטוקו, והיית שאבא שהגיע לא מזמן מליובאוויטש לא היתה לו אז דאגת הפרנסה, והי' במצב-כוח מרומם (יזיער אויפגעלייגט!) – אזי הוא "עזר" לו להוריד את הסירטוק, ומה שקדה זה שהשרוול נשאר אצל אבא והסירטוק אצלו...¹⁷ –

אזי מודלי חינוך את אסתר שכאשר מדובר אודות גזרה על יהודים אין לעשות חשבונות כלל ויש לילך במס"י. כאשר נגזרה הגזרה אמרו מודלי ואסתר – יהודים, צומו בפסח¹⁸! כיון שבשעת הגזירה לא התחשבו בדיו של פסח, וכך גם אסתר עצמה, העמידה את חייה בסכנה והלכה לאחשוורוש.

ולא רק הם לא חשבו על עצמם ועמרו במס"י, אלא גם אספו י"ב אלף תינוקות של בית רבן ופגעלו בהם שילמדו תורה במס"י, וע"י התנוקות של בית רבן הם גילו כח המס"י בכל בני ישראל, גם באלי ש"השתחוו לצלם" ויגתו מסיעדתו של אותו רשע¹⁹! – וכפי שמוזבא שלא עלה מחשבת

20) ת"א מ"א צ"ג, א. ע"ג, ב. וינר.
21) מתעלולים חכי גדולים באר"י.
22) נוסח ביהמ"ד ראשונה דבית המדרש.

17) ראה גם שיחת ש"ת תש"א חשמי"ת.
18) ראה מגילת טו, א. אסתר"י פ"ח, ז. פירקי ד"ר"א פ"ג.
19) מגילת יב, א.

ההצעה לגייס את תל' הילשיבות

באה כתוצאה מ"מזיחו יהודי"

פרסום ראשון בלשון הקודש – בעריכת מצרכת "יהי המלך"

א. כאן המקום להגיד שגב – עכ"פ בקיצור – על הדבר המבהיל, שרוציים לומר (לא רק בדיבור אלא גם במעשה – לרשום) על גוי שהוא יהודי, דהיינו, שהגוי הזה משלים את המרכבה העליונה זאת עשר הספירות העליונות!

אפי' שיש לו את כל המעלות של בן-אדם, בן נח, הוא שומר על שבע מצות בני נח, והוא אפי' מחסידי אומות העולם, אבל איך הוא מניע למרכבה העליונה?

ובפרט שבאן מדובר על כזה גוי שבסך-הכל שילים עשרים וחמשה דולר על פיסת נייר שונים בה שהוא יהודי, או כזה ש"הסכים" שיפסדו אותו ממסים במשך חצי שנה ראשונה לשהתו בארץ ישראל, ועליו כותבים שהוא "יהודי", לא "ישראלי" וכדו' אלא דוקא "יהודי", שכאמור לעיל איש יהודי" הכוונה "אישי יהודי", כלומר, שעם גוי זה רוצים לייחד את שמו של הקב"ה! וכפי שהמראה מפרשת את השם "יהודי" – ש"כל הכופר בע"ז מקרא יהודי", דוקא בתואר זה רוצים לקרוא לגוי...!

ב. נוסף לזה, החושך הוא כפול ומכופל: מסתובבים וצועקים שחוק "מיהו יהודי" הוא הישג דתי, ורק אחרי שנתיים של לחץ הם החלישו את טענתם ואמרו שאמנם החוק הוא הישג רק יש בו איזה פגם. ויתירה מזו, לפני מס' חודשים הכריזו שאם לא יתקנו את החוק ד"מיהו יהודי" הם יצאו מהממשלה (זאת כמובן בתנאי שיכניסו אותם בכלל...). ולמרות זאת לאחורנה ממש הם שינו את דעתם, באומרם הייתה הצבעה הרוג החליט שאסור להכנס לממשלה, אך הם הכריזו שכל ההצבעה היתה רק על העניין וכי', ובנוגע לפועל הוא בפרדוש ישאר לשבת על כסאו!

השאלה היא אם בכלל יתנו להם "כסא" בממשלה, הדבר תלוי אם יש להם עדיין מה "למכור", כי הרי כבר לא נשאר להם כלום מה למכור: את החורה הם כבר מכרו (כמדובר כמ"פ בנוגע לענין הרבנות), את קיום עם ישראל הם גם כבר מכרו (כמדובר בנוגע ל"ממיהו יהודי"), הדבר היחיד שנתת זה הקב"ה, ואפן לאחורונה הם נושאים ונותנים גם בנוגע לזה! ואין כאן המקום לדבר על קי.

ובכלל כבר אפשר להבין איזה כבוד רוחשים לאותם 4-5 אנשים, כשיודיעים שהם מוכנים לוותר על הכל העיקר לא לרדת מה"כסא", שיסחדי שקרי אאוג'יהו אזלי".

ולא רק שזה לא יזיק, אלא אדרבה: זוהי הדרך שתפעל עליי, כיון שהוא יראה שזה שמדבר אותו הוא נורמלי בכל שאר הדברים, הוא לא מכה אותו והוא לא מתנהג כמו שור נגח, מתלבט נורמלי, אך כשמועי ליחדות – הוא צועק לו "משיח נא!" – הוא יראה שהוא מחנון באמת, ודווקא זה יפעל עליי!

כיון שהיהודי השני (זה שאליז הולכים לדבר) בפנימיות נפשו גם רוצה לצעוק "משיח נא!", רק שאינו יודע שהוא רוצה לצעוק זאת, כיון שפנימיותו מוכסה בקליפה, והקליפה מוכסה בבגד, חלודה ("ראסט")!

ולכן, העצה לזה – לא לגשת ולדבר אותו על עניינים צדדיים, ובדרכי נמוס (כ"ל) – היות ועי"ז אפי' את הבין לא יסירו ממנו! אלא העצה לזה היא: לצעוק חולת באמת "משיח נא!" (אבל בצורה נורמלית) – זוהי יחודו לתוכו, ובמילא יסיר ממנו את הבגד מהקליפה, עד שיוריד את הקליפה עצמה – ויפעל עליו שהוא יתקרב ליחודתו, עד שגם הוא יצעק "משיח נא!"!

ה. וכבראה במוחש שדווקא זו הדרך שפועלת על הזולת.

כפי שרואים זאת ג'כ ממעשה בפועל שארע עם א' השלוחים:

שליח הלך פעם לדבר עם יהודי שיהפוך להיות שומר תורה ומצוות. אותו יהודי השתייך למשפחה שהיתה קשורה עם ה'לבנד' וכדו', והי' איש מוצלח בעשמייתו ובנתייגותו, (לפי ההשמה שלו ברוחניות – בענייני שכל).

אזי השליח התיישב לשוחח אותו בסענות שכליות מדוע כדאי להיות שומר תומ"צ, והחיא – שהי' מוצלח בענייני שכל – התנוכה אותו בסברות שלליות, שמנהג אבותינו בדינו, וחקקים להסברה בשכל וכו', וכך התנהלה שקי"ט לכאן ולכאן, עד כמה ששייד שקי"ט בעניינים כאלו.

לאחר זמן, פנה אותו יהודי לראעו כדי להסתכל בספר הקשור עם שקי"ט, וכאשר הוא הסתובב שוב לכיוונו של השליח, מה הוא רואה? כיצד השליח עומד עם הפנים לקיר ומתפלל מנחה!

סיפר היהודי אח"כ, שכל שקי"ט בשכל במשך כמה שעות לא פעלה עליו, מה כן פעל עליו? דקרא מה שראת, שבאמצע שקי"ט ארוכה בשכל, השליח נעמד להתפלל מנחה כיון שהוא ראה שהשמש שוקעת, והוא אפי' לא בקש ממנו רשות וכי"ז (כיון שבנתייגים השמש תשקע) – זה הביא אצלו את תחילת המהפכה שלו, עד שהוא נהי' שומר תורה ומצוות בפועל!

מהי תפלי מנחה ואת המעלה של תפלת מנחה הוא לא ידע אז, אבל הוא הבין שהשליח מתפלל להקב"ה, ולעושה זאת ללא הבט עי"כ שזה עתה הוא שוחח שעות ארוכות בענייני שכל – זה פעל אצלו שבמשך הזמן נהי' שומר תומ"צ.

וכך הוא גדל אח"כ את בני ביתו, והחזיר בתשובה עוד עשרות ומאות יהודים – הכל בגלל שהוא ראה אך שהשליח נעמד להתפלל מנחה!

זהו סיפור אחד שאני שמעתי ממנו, אבל מובן ופשוט שישנם עוד עשרות ומאות ומסתמא אלפי סיפורים כאלו.

ועוד ועיקר: "טעמו רוא" – נסו את הדרך הזו ותראו אם זה מצליח!
(מתנוג חפשי של גמטיס משיחת ש"פ צו ה'תשמ"ה – בכתי מתנה)

ועכשיו שמוישו אחו יעסוק בזה – איננה טענה כלי, שהרי "אדם" 23 לעמל ויל" 24 – אדם צריך לעמול תמיד, היות וכי' להצדיק את היסורים שיש תמיד לנשמה עי' ידידתו בגוף עליו לעמול ולהתייגע, ובגוע שהיא אינו עמול הרי הנשמה מתיישרת לשוא; וכשם שזה בנוגע לעבודה עם עצמו, כן הוא גם בנוגע לעבודה עם הזולת, ובפרט בעניין החינוך, שיש לעמול ולהתייגע כל הזמן (מעין דארף שטיענדיק האָרעווען").

* * *

ג. בפורים בונה שעברה דוב" 25, שכאשר ישנם ה'עניינים לראות ואזנים לשמוע כו" 26 איז אפשר ללכת גם בדרכים חדשות, אבל כאשר חסר בזה מוכרחים ללכת רק על דרך סלולה, ובמילא יש לחזק את הפנהגים הישנים.

היות ובפורים נוהג הרבי יעי' לאסוף כספים לענייניו²⁷, איז מנבית לא אעשה כאן, אלא כל אחד יחליט במחשבתו כמה הוא יתן, וכאשר יעשו זאת בהתנועדות דפורים זה יהי' בהצלחה.

(כ"ק אדמו"ד שליט"א צוה לנוג את הנגון קול ביער).

* * *

ד. . . . מלבד כת"ל, הרי עכשיו הוא בכלל "עולם הפוך", העולם מתנהג שלא עי"פ שכל, ובמילא זה הרבה יותר קל להפיץ חסידות.

הייתי בצרפת כאשר התנהלה המלחמה עם הגרמנים. היו שם מנבצרים חזקים

26) עי"פ תבוא כט, ג.

27) ראה ספר השיחות תורת שלום עי' 248. ועוד.

אזי מה להבטי על דלת השבן ("נעקסט דאך") ולקנא בכך שלילד שלו תהי' דירה, ולשיני מכונית ולשלישי כל מיני דוחות אחרים ("אן אנדער שווארץ-יא"), אלא יש למסור את הילד למלמד אינו מכיז את שפת המדינה, והוא אפילו אינו יודע מה שמו של הנישוא (באר"ב) עכשיו ומי הי' הנישוא שלפני, ונוסף לזה הוא גם הולך עם זקן ארוך... ודקא מלמד כוה יחנן את הילדים בדרך התורה והמצוות, ועי"ז דוקא מצילים את הילדים, ומצילים את כל העם היהודי.

ה. וזהו גם ההוראה מהל"ל לעסקנים, שעליהם להשתדל ולמסור את כל כוחותיהם עבור חינוך הכשר. והגם שזה לא נוגע לו כלל, עליו ללמד מאסתר, שאף שהגויזה לא נגעה לה, מכל-מקום "ותתחלתל המלכה" והיא חללה במס"ע, כיון שהגויזה על בני ישראל היתה אצלה דבר פורטי שלה.

וזה גם החוב של כא"א: כאשר רואים כיצד הדור הצעיר מתחנך, מונחת על כא"א החובה לעסוק אתם בכל כוחותי בתחנוך הכשר.

לא צריכים לעשות חשבונות כלל האם זה לפי כבודו או לא, האם ללמד ילדים אל"ף-ב"ת יכול גם אדם פשוט ממנו, והוא צריך לעסוק בדברים נעלים וכו' – כל זה הוא חשבון טוב בשנים כתיקונם, אך כאשר בערת שריפה לא מנסים אסיפות כדי להחליט מי יכבה אותה, אלא כא"א עושה ככל יכולתו כדי לכבות את השריפה.

כמו"כ הטענה שהיא כבר עבד והתייגע ("אגראוועוועט") מספיק על חינוך הכשר

23) איוב ה, ז.

24) ראה סתהרין צט, ב.

25) שיחת פורים תשי"ג (שיחות-קודש תשי"ג עי' 212).

עכשיו צריכים לטעון: מה עוזרים כל סבירות? הרי חנך רואה שהעולם אינו מתנהל ע"פ שכל, אסתכל על המציאות שהחיסדות פעלה – אם בשנים עברו היו יחלשים להיות כדבעי, ואפי' במדדוגת נעלות – ללא חסידות, הרי שהיום המציאות מראת שמוכרחים להגיע לתורת החסידות, כפי שיבא כמה מופתים מוחשיים על-כך, ואם-כן כל הסברות ההפלפלים אינם תקפים עוד בשעה שרואים את המציאות.

הרמב"ם אומר³⁰ שהמציאות משנה את הדעות ואין הדעות משנות את המציאות. כאשר יש למישהו שיטה ידועה והוא רואה שהמציאות שונה, עליו לישנות את דעתו לפי המציאות ולא לחתוך את המציאות לפי דעתו.

ומלבד זאת, כשם שרואים אנו בכל העניינים שלא נוגע אם יש להם מקום בשכל או לא, אלא כאשר החללים בתוקף נעם מסירות נפש – פועלים, ככל הדוגמאות הנ"ל, כך גם כאשר יעסקו בהפצת המעניות דתורת החסידות, יפעלו שיהי' ה"פועל מעינותך חוצה", וזה יבא ממילא את ה"קאאתי מה"י³¹.

ח. (כ"ק אדמו"ר שליטי"א צוה לנו את הנינון של ג' הבבות של התעשי"ט הח"מ

זלת מה שנודר"א בנח"א אין זה הפרונה בהשחיה.
(31) אגרו"ק הידוע דהבעשי"ט – ורפס (בס) בפרט שם טוב (הוצאת קה"ת) במחולתו. ובלי"מ.

הרי העולם הפוך
עכשיו, וכל הדברים
שנעשים אין להם
שום מקום. . עכור
הפצת תורת החסידות
הרי זו בודאי מעלה
גדולה, שעכשיו אין
צורך בשום ויכוחים

ולגמגמי לא ה' מאומה, ואעפ"כ הם הלכו למלחמה, וכאשר שאלו אותם כיצד תכנן יוצאים למלחמה? הם נהגו להשיב מענה שאיננו רוצה לחזור עליו כיון שימחה שמו של עמלק²⁸, אבל עכ"פ ה' זה ענין של תוקף שאין לו מקום בשכל כלל, ולפועל הם ניצחו במלחמתם.

לאחר-מכן כאשר היתה ההצלה פורחא מהרומנים, וגם זה ה' שלא ע"פ שכל, בשכל לא ה' שום נתינת מקום כיצד יגרשו אותו.

אחר-כך הסיפור עם ארץ ישראל ה' גם שלא ע"פ שכל, הן מה האגלים עזבו והן מה שהיהודים תפסו את ארץ ישראל ומהנהיגים אותה – רואי' לדבר מכ שבניהם גופא היו כאלו שטיענו שלא כדאי לקחת אותה כיון שלא יוכלו להחזיק בה – וכבר יותר משלש שנים (שעי"פ דין זה החוקה²⁹) שזה מתנהל שלא ע"פ שכל, אלא בדרך נס.

וא"כ הרי העולם הפוך ועכשיו, וכל הדברים שנועשים אין להם שום מקום. אנוני יודע אם תנחה זו היא מעלה, אבל עכ"פ עבור הפצת תורת החסידות הרי זו בודאי מעלה גדולה, שעכשיו אין צורך בשום ויכוחים אודות חסידות ככל הויכוחים שהיו פעם.

(28) פריש"י ז' טו.
(29) ב"ב כב, א, רמב"ם הל' סוסי' ונטען פ"א ח"ג, טושי"ע, סיק"ט ס"ח.
(30) ליתריל ממיל"א פסי"ח, ל"פ שאין חדוק בפועל דבר

לצער את עצמו על דבר שאין בו שום תועלת;

ואדרבה – טוען הווא: העיקר הוא (לרעיו) לא אם הוא יצא מהגלות או לא (שזה בין כך לא תלוי ב), אלא העיקר הוא זה ש"אני נבדלתי לשמש את קוני", וזאת הוא אכן עושה בשלימות (כמה שהוא יכול לעשות מצדו בזמן הגלות), "בכל לבב ובכל נפש מאד", הן העבודה עם עצמו, לימוד התורה וקיום המצוות בהדור ועבודה התפלה, והן העבודה בחלקו בעולם, "בכל מאד" – ממויני", והוא עוסק בה עם כל ה"שטורעים"; ומדוע תובעים ממנו שירגיש שעבודתו היא עדיין לא בשלימות, כיון שהוא נמצא בגלות, ובמילא עליו לצעוק "עשית נא?";

. מה רוצים ממנו – הוא נמצא בגלות ואין בכוח לצאת בעצמו מהגלות, והוא עושה את עבודתו של אני נבדלתי לשמש את קוני בשלימות (כפי נכלתו בזמן הגלות), הוא לומד תורה ומקיים מצוות ומתפלל בעבודתו, וגם את המשמרת של הוא עושה "לשם שמים", הוא עושה משמרת ורתוית – ומה תובעים ממנו שעוד יצעק "עשית נא", שהוא רוצה את הגאולה? הוא יצעק "שמע ישראל", אבל מדוע "עשית נא"?

3. אומרים לו: השכל, הוצון והתענוג שלך צריכים אמנם להיות מנוחים בלימוד התורה וקיום המצוות וכ' – אבל הפעל הפנימי צריך להיות לא גשמוני או רחוקי שזה הכל "עמד", אלא רק "דין אלקי", הוא חפץ ב"עשית נא", הגילוי של "דין אלקי" באו"ה האמיתית והשלמה; הזמן לצעוק "שמע ישראל" הוא בשעת קריאת שמע בינו או קריאת שמע שעל המטה – אבל ישנו זמן שבו עליו לצעוק "עשית נא"!

וכשם שצריכים לבד להיות חדרים בהרגש שרוצים "עשית נא" (הגילוי של "דין אלקי"), עד שזה זעק מתוכו ("שדייט זיך פון עם ארויס") – כך גם כשמדברים עם יהודי שני אודות תורה ומצוות ויחדות, לכל לראש צריכים לצעוק לו: "עשית נא", ועד כדי כך לצעוק, עד שגם הוא יתחיל לצעוק "עשית נא"!

ד. מישור יכול לחשוב, שהגשמה לדבר עם הזולת על יחדות היא – בסדר מסדר ("סטאטעטישענע"), ללא שום צעקות, כיון ש"דברי חכמים בנות נשמעים", ללא שום ריצות ("לויפקיי"), הוא ילך יעקב בצד גדר"ל [אמנם לא באופן כזה כפי שהרמב"ם (בהל' דעות) שולל, "בנות", טיפה מהר יותר מ"עקב בצד גדר"ל" ממש].

ולכל לראש הוא יאמר לו "שלום עליכם", אח"כ הוא ישאל אותו "מה שולמך?" ("האז דו זיי ד" – בשפת המדינה, שהרי הוא יודע את שפת המדינה...). והתרגום באידיש: "יואס מאכסטו אין געזונט" (אך הבריאות), ואח"כ הוא ישאל אותו כדוד העולם – מה שלום אשתו ונבי בתי, בניו ונבי בניו, ואיך הולכת הפרנסה, ומה אהה עושה וכו' וכו', ורק אח"כ הוא יתחיל לדבר את אודות יחדות, ולאחר מכן, כשהשני יחזיק בזה, הוא אולי ידבר עמו אודות הגאולה ע"י משיח. והוא טוען, שסדר זה הוא למד מהתנהגות התעשי"ט, שהבעשי"ט בעצמו נתמ כן.

אבל שהוא ילך ויצעק לשני "עשית נא" – זה לא חדרד של "אזנלמן", והוא הרי "אזנלמן".... אומרים לו את ההוראה הנ"ל: בדיק כפי שאתה בעצמך צריך לצעוק "עשית נא", כך גם כשאתה הולך לדבר עם יהודי שני על יחדות – לכל לראש אתה צריך לצעוק לו: "עשית נא"!

לפני הכל תצעק: "משילח נארי"

תנתי: "ועד הנחות המתמימים". תרגום: מערכת "ידי המלך"

א. . . ללא הבט ע"כ שנמצאים בגלות, ישנם יהודים שהושבים שטוב להם עכשיו, ולא חסר להם מאומה.

יש לו את צרכי הגשמיים, ויש לו את צרכי הרוחניים – הוא יכול ללמוד תורה ולקיים מצוות במנוחת הנפש ובמוחת המגף (לדעתו) – במילא, מה תובעים ממנו שיצעק וירעיש "משילח נארי"? בשבילו חל טוב במצב העכשוי, ומדוע תחסר לו הגאולה האמיתית והשלמה, רחמנא-לי-עלמי?

עד שישנם יהודים בארץ ישראל האומרים, שהיות והם יכולים ללמוד תורה ולקיים מצוות, ולינוי שבי ישראל נמצאם כבר בגלות למעלה מ-1900 שנה – לא מפריע לו שיהיו בגלות עוד 1900 שנה ר"ל, ה' לא תחיל!... ואין פוצה פה ומצפין!

ב. כיצד תתכן מציאות כזו? הדב משתלשל מכך שאצל היהודים שתובעים מהם שיצעק וירעישו "משילח נארי" – חסר בהצעקה, ומה משתלשל שתתכן מציאות של יהודי שיצעק שטוב לו בגלות ולא מפריע לו שימשיכו לשבת בגלות!

מדוע חסר אצל היהודים (שתובעים מהם שיצעקו) בהצעקה "משילח נארי"? כיון שהם משכנעים את עצמם ("יזי רעדן זיד אילי") שטוב להם בגלות:

הוא יכול ללמוד תורה ולקיים מצוות ללא שום בלבולים. ועוד בפרט שאם הוא לומד חסידות כדבעי, זה פועל על **עבודת התפלה**, ש"במקום קרבות תקונים". ולא רק עבודת התפלה ביום השבת, אלא גם בימי השבוע, אפילו בסתם מנחה,

אמת אמנם שזוהי לא הקרבת הקרבות כפשוטו "מצעות רצונך", אבל ע"ז אין שום ברירה, כיון שאדמו"ר האמצעי מביא ש'מצעות רצונך' יתכן רק כשתה' בהמה בשלמותה, ובעבודת האדם – נפשו הבהמת בשלמותה, וזה יהי' רק בגאולה העתידה כשהעולם (כולל הבהמת והנה"ב) יהי' מוזכר בתפלה. והגאולה – הוא ממשיך לטעון – הרי לא תלוי בו, כפי שהרבי (מהרש"ב) י"ע אמר שלא שולל ברצונו נצא מהגלות, אלא הקב"ה יוציא אותנו מהגלות – במילא, זה שהוא לא יכול עכשיו להקריב קרבות לא תלוי בדים שלנו, וכיון שהוא לא יכול להקריב עכשיו – אסור לו,

מה הוא כן יכול לעשות בזמן הגלות – ללמוד תורה, לקיים מצוות ולהתפלל בעבודה, שיה במקום קרבות – ומה תובעים ממנו יותר מזה, שנוסף לזה גם יצעק "משילח נארי"?

אמת אמנם שעבודתו עכשיו היא לא "מצעות רצונך" – אבל זה לא תלוי בו, אלא בהקב"ה (כנ"ל), ובמילא הוא אנוס, ואנוס רחמנא פטרי, אמנם כמאן דעביד לא אמרינן – אבל כיון שהו לא בידו, אז מדוע עליו להתרגז ולצער את עצמו ע"כ שהוא לא יכול לקיים מצוות "מצעות רצונך", כאשר הוא בין כך לא יכול לעשות כלום בידו, כפי שאדמו"ר הזקן מוסק שלהודי אסור

ה' גם הענין דשלמה מולכו⁴⁰ שה' מקובל גדול וספר את נפשו כדי להתוכח עם "אבי אבות הטומאה" ברומי, ורצה להביא את הגאולה. אלא שהודו לא זכה לזה והוא זכה להשרף על קידוש השם (שהבית יוסף כל ימיו בקש לזכות לה' ⁴¹), וממנו נשאר ספר עם דגל שתלוי בבית הכנסת בפראג, שזה מוסיף חיזוק בגאולה [אן שאמר כ"ק אד"ש: להאמנה בגאולה].

עתה כבר עברו כל הענינים, כולו כל הקיצים⁴², והרבי אמר⁴³ שעכשיו הקב"ה הצית כבר את כותלי הגלות. על כאל"א לדיעת שזה תלוי בו. ישנם פנים-קטנים שצריכים לבררם, ועל כאל"א לידע שמתכוונים בזה אליו, שחזו צדיק לברר את הפכים קטנים וחזו צדיק להפיץ את מעיינות תורת החסידות.

וזה יסבר את הכותל, ויביא את משיח במלך, למטה מעשרה ספרחים.

(38) ראה זורח ח"א קי"ג, א. קי"ט, ב. קל"ט, ב. (במה"ע).
 ח"ב, ג. רל"א, ח"א רמ"ט, א. (ביע"ט). רמ"ב, א. תקי"ז בהקדמה (ת, ב, ג, ועוד).
 (39) ראה גם לקי"ש ח"א ע' 234.
 (40) נראה דוד ח"א רצ"ג, סדה"ד ח"א רצ"ד.
 (41) ראה לקי"ש ח"א ע' 176, וש"נ.
 (42) סתה"ד ע' 12, ב.
 (43) אגרות-קודש ח"י ע' שעב. הועתק ב"הנים יום" בתחילתו.
 (32) ספר השיחות תי"ז-י"ח ע' 316. ועוד.
 (33) ש"ש ב, ט.
 (34) ע"פ שיעורי נתי, ב.
 (35) רישולמי בהכות פ"ב ח"א: איכ"ז פ"א, ג.
 (36) פ"י הבריתורה למעלת רות והאה ש"ת חתי"ס ח"י"ט (ח"א) בסופו (סצ"ח). ראה ש"ר"ח פאת השדה מערכת האל"ף כעל ע' ועוד.
 (37) ראה פרי"ש יריאל ת, יד. פרי"ש סתה"ד ע' ג, ב. – ר"ה וחשקמו.

